

ENLLAÇOS D'INTERÈS

<https://lenguacat.wikispaces.com/file/view/guia+de+lectura+solitud.pdf>

25
ANYS

Ajuntament d'Alpicat

**Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728**

A/e:

biblioteca@alpicat.cat

Web:

<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

facebook

twitter

HORARI

Dilluns de 14 a 20:30

De dimarts a divendres de 10 a 20:30

Dissabte de 10 a 13:30

Bústia exterior de retorn de préstec.

**El proper dia que ens trobarem serà:
26/11/2015**

Recordeu:

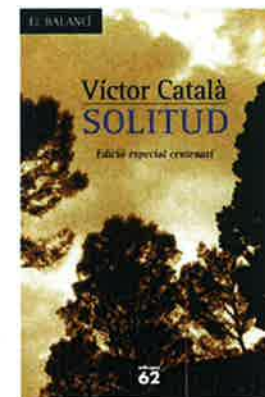
Ens reunim tots els darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Loncà

Víctor Català

Solitud

Publicada en fulletons de vuit pàgines setmanals a la revista Joventut des del 19 de març de 1904 fins al 20 d'abril de 1905, tot i que el capítol final està datat al febrer de 1905. Els fulletons, relligats i amb una coberta dissenyada per Josep Triadó, conformen la primera edició, posada a la venda a l'agost de 1905. L'obra se centra en el trasbals interior d'una dona, la Mila, provocat per la insatisfacció de la convivència amb el seu marit, un home gandul i abúlic a qui ha de seguir a contracor per tenir cura d'una ermita en una muntanya solitària i esquerpa. La insatisfacció la porta al desequilibri psíquic i emocional i a la recerca de possibles sortides, mitjançant l'amor, el sentiment maternal i l'emoció estètica que projecta en les relacions amb altres persones. Finalment la pròpia realització li suposa assumir la solitud. Inspirada en un paisatge real, la muntanya ultrapassa la funció de marc per assolir un sentit simbòlic que juntament amb el d'alguns personatges, sobretot el pastor i l'Ànima, és la base del simbolisme que teixeix l'obra. A aquest tret cal sumar-hi un estil ric en imatges i recursos, especialment comparacions i descripcions d'una gran plasticitat, i una llengua viva i expressiva. La llengua és particularitzada amb pluralitat de varietats i registres que diferencien la veu narrativa de la parla dels personatges. És destacable, en aquest sentit, el personatge de Gaietà a qui la parla singularitza com a pastor provinent de les contrades altes del Pirineu i que domina l'art de la paraula. *Solitud*, l'obra més universal de la narrativa modernista, admet més d'una lectura tal com demostren les interpretacions fetes des de la psicoanàlisi i de la crítica literària feminista. L'èxit d'aquesta novel·la, l'avalen, no solament la bona acceptació de la crítica des de la primera edició fins ara i el premi Fastenrath que obtingué l'any 1909, sinó també les nombroses edicions i les traduccions a set llengües. Se n'ha fet una versió teatral i dues adaptacions cinematogràfiques.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

Caterina Albert i Paradís, coneguda amb el pseudònim de Víctor Català, neix a L'Escala (Alt Empordà) l'11 de setembre de 1869 i hi mor el 27 de gener de 1966.

Filla d'una important família de propietaris rurals, el seu pare esperonà les seves afeccions artístiques. Ben aviat comença a pintar i a escriure. Se subscriu a *La Renaixença*, diari i revista, i compra revistes satíriques i llegeix tota mena de llibres. Segons afirma ella mateixa, va

escriure "Parricidi" —narració inclosa en els *Drames rurals*— a l'edat de catorze anys. Es dona a conèixer amb el monòleg teatral *La infanticida* que és distingit als Jocs Florals d'Olot el 1898, però l'escàndol que es produí arran de saber-se que n'era autor una "senyoreta de l'Escala", la determinà a amagar la seva identitat sota un pseudònim masculí i a censurar l'obra que no va ser representada fins l'any 1967, al Palau de la Música Catalana, com a homenatge pòstum a l'escriptora.

Coincidint amb el Modernisme, el 1902 publica *Drames rurals*, un recull de relats, amb dibuixos fets per la mateixa autora, que constitueix la seva irrupció a la narrativa catalana. L'èxit i el reconeixement foren immediats i durant anys aquest títol designà el gènere breu de temàtica rural i acció violenta. Li seguiren *Ombrívols* (1904), *Caires vius* (1907) i la novel·la *Solitud* (1905), considerada la seva obra mestra. Després de la publicació de *Drames rurals* (1902), manté correspondència amb Joan Maragall, autor que li retreu la visió negativa que ofereix de l'existència, però l'autora es manté en la seva postura; més tard Maragall es doblega al geni de l'escriptora. També manté una estreta relació literària amb Narcís Oller i Àngel Guimerà entre altres escriptors del moment.

Tot i descobrir la seva identitat, Caterina Albert sempre intenta que es diferenciï la seva vida personal de la literària, amb el nom de Víctor Català.

Construeix acuradament la seva actuació pública, mentre preserva la seva intimitat rere la màscara de senyoreta de casa bona, que no passa de ser una aficionada de la literatura. Una actitud coincident amb d'altres grans escriptores del segle XIX europeu. Tanmateix, la solteria persistent i la força expressiva qualificada de "viril" van propiciar una certa llegenda fruit de la sorpresa i el malestar dels crítics davant la dona que escriu.

Des del principi, la temàtica recurrent entorn de la dona i el món rural traspua una visió amarga de l'individu i la societat, lluny d'idealitzacions bucòliques i profundament arrelada a la terra, que cal relacionar amb Maupassant i Ibsen. Es tracta del determinisme naturalista juntament amb una concepció simbòlica que remet a un fatalisme còsmic que engloba i domina el sentit de la vida humana. *La infanticida*, que ja recollia aquests trets, ha estat considerada un antecedent de *Solitud*.

Entre les seves primeres obres, cal destacar els poemaris *El cant dels mesos* (1901) i el *Llibre blanc* (1905) i *4 monòlegs en vers* (1901), volum que inclou *La tieta*, *Pere Màrtir*, *La Vepa* i *Germana Pau*. Alguns d'aquests monòlegs són considerats peces de teatre, i, de fet, han estat representats en alguna ocasió.

Tanmateix, el que dona renom a l'escriptora és la seva obra narrativa, especialment els llibres *Drames rurals*, *Caires vius* i *Solitud*. La publicació, el 1902, de *Drames rurals* inicia la gran època de producció de Víctor Català com a narradora, que és rebuda amb entusiasme. La unitat del recull ve donada pel caràcter rural dels drames, marcats tots per la violència, la mort o l'emboiment.